

MODIFICĂRILE LEGISLATIVE PROPUSE

Text în vigoare	Propuneri	Explicații
CODUL PENAL		
LIBERAREA CONDIȚIONATĂ		
<p>SECȚIUNEA a 6-a - Liberarea condiționată ART. 99. Condițiile liberării condiționate în cazul detențiunii pe viață (1) Liberarea condiționată în cazul detențiunii pe viață poate fi dispusă, dacă:</p> <p>a) cel condamnat a executat efectiv 20 de ani de detențiune;</p> <p>b) cel condamnat a avut o bună conduită pe toată durata executării pedepsei;</p> <p>c) cel condamnat a îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească;</p> <p>d) instanța are convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat și se poate</p>	<p>SECȚIUNEA a 6-a - Liberarea condiționată ART. 99. Condițiile liberării condiționate în cazul detențiunii pe viață (1) Instanța poate dispune liberarea condiționată în cazul detențiunii pe viață dacă sunt întrunite următoarele condiții:</p> <p>„a) cel condamnat a executat efectiv 25 de ani de detențiune;”</p> <p>b) cel condamnat a avut o bună conduită pe toată durata executării pedepsei;</p> <p>c) cel condamnat a îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească;</p>	<p>Modificarea părții introductive a art. 99 și art. 100, pentru accentuarea ideii că îndeplinirea condițiilor pentru acordarea liberării condiționate (atât în cazul detențiunii pe viață, cât și în cazul pedepsei închisorii) să fie cumulativă;</p> <p>Prin această modificare legislativă, persoanele care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave, cum ar fi cele contra vieții, fiind condamnate la pedeapsa închisorii pe viață, vor executa efectiv o durată miea lungă din pedeapsă (25 de ani de închisoare în loc de 20, cum este prevăzut în prezent), înainte de a dobândi dreptul de a solicita liberarea condiționată.</p> <p>Solicitarea liberării condiționate nu</p>

<p>reintegra în societate. (...)</p>	<p>d) instanța are convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat și se poate reintegra în societate. (...)</p>	<p>determină însă, în mod automat, acordarea acesteia.</p>
<p>ART. 100. Condițiile liberării condiționate în cazul pedepsei închisorii (1) Liberarea condiționată în cazul închisorii poate fi dispusă, dacă:</p> <p>a) cel condamnat a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei, în cazul închisorii care nu depășește 10 ani, sau cel puțin trei pătrimi din durata pedepsei, dar nu mai mult de 20 de ani, în cazul închisorii mai mari de 10 ani;</p> <p>b) cel condamnat se află în executarea pedepsei în regim semideschis sau deschis;</p> <p>c) cel condamnat a îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească;</p> <p>d) instanța are convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat și se poate reintegra în societate.</p> <p>(2) În cazul condamnatului care a împlinit vârsta de 60 de ani, se poate dispune liberarea condiționată, după executarea efectivă a jumătate din durata pedepsei, în cazul închisorii ce nu</p>	<p>ART. 100. Condițiile liberării condiționate în cazul pedepsei închisorii (1) Instanța poate dispune liberarea condiționată în cazul închisorii dacă sunt întrunite următoarele condiții:</p> <p>„a) cel condamnat a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei, în cazul închisorii care nu depășește 10 ani, sau cel puțin trei pătrimi din durata pedepsei, în cazul închisorii mai mari de 10 ani;”</p> <p>b) cel condamnat se află în executarea pedepsei în regim semideschis sau deschis;</p> <p>c) cel condamnat a îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească;</p> <p>d) instanța are convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat și se poate reintegra în societate.</p>	<p>Modificarea părții introductive a art. 99 și art. 100, pentru accentuarea ideii că îndeplinirea condițiilor pentru acordarea liberării condiționate (atât în cazul detențiunii pe viață, cât și în cazul pedepsei închisorii) să fie cumulativă;</p>

<p>depășește 10 ani, sau a cel puțin două treimi din durata pedepsei, în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în alin. (1) lit. b) - d).</p> <p>(...)</p>	<p>„(2) În cazul condamnatului care a împlinit vârsta de 65 de ani, se poate dispune liberarea condiționată, după executarea efectivă a jumătate din durata pedepsei, în cazul închisorii ce nu depășește 10 ani, sau a cel puțin două treimi din durata pedepsei, în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în alin. (1) lit. b) - d).”</p> <p>„(2¹) În toate cazurile prevăzute la alin.(1) și (2), nu se poate dispune liberarea condiționată dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, sau în cazul pluralității de infracțiuni, pentru una din infracțiunile săvârșite, este de 10 ani sau mai mare, decât după executarea efectivă a cinci șesimi din durata pedepsei.”</p> <p>„(4¹) În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. (2¹) se ține seama de partea din durata pedepsei ce poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz, liberarea condiționată nu poate fi dispusă înainte de executarea efectivă a cel puțin trei părți din durata pedepsei închisorii.”</p> <p>(...)</p>	<p>În prezent, pentru persoanele trecute de 60 de ani, regimul liberării condiționate este mai blând decât pentru cele aflate sub acest prag de vârstă, în sensul că legea prevede cunoscute mai mici de pedeapsă ce trebuie efectiv executate până la liberarea condiționată. Proiectul propune creșterea acestui prag de vârstă la 65 de ani, astfel încât aceste persoane, deși ajung la o anumită vârstă să nu poată fi liberate condiționat tocmai în considerarea gravității faptei pentru care au fost condamnate.</p> <p>Pentru persoanele care au săvârșit infracțiuni foarte grave, pentru care legea prevede pedepse cu închisoarea de 10 ani sau mai mare, pedeapsa efectiv executată de către persoana condamnată înainte ca aceasta să dobândească dreptul de a solicita liberarea condiționată a fost majorată. Trebuie precizat că atingerea limitei de timp pentru solicitarea liberării condiționate nu înseamnă și punerea în mod automat în libertate a persoanelor condamnate. Pentru fiecare caz în parte se pronunță atât comisia de liberare condiționată din cadrul penitenciarului, cât și o instanță de judecată, neexistând un drept, ci o vocație la a fi liberat condiționat.</p>
--	--	---

LIPSIREA DE LIBERTATE ÎN MOD ILEGAL		
<p>ART. 205. Lipsirea de libertate în mod ilegal</p> <p>(1) Lipsirea de libertate a unei persoane în mod ilegal se pedepsește cu închisoarea de la unu la 7 ani.</p> <p>(2) Se consideră lipsire de libertate și răpirea unei persoane aflate în imposibilitatea de a-și exprima voința ori de a se apăra.</p> <p>(3) Dacă fapta este săvârșită: a) de către o persoană înarmată;</p>	<p>ART. 205. Lipsirea de libertate în mod ilegal</p> <p>(1) Lipsirea de libertate a unei persoane în mod ilegal se pedepsește cu închisoarea de la unu la 7 ani.</p> <p>„(2) În cazul în care fapta este săvârșită prin răpire, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 8 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(3) Dacă faptele prevăzute la alin.(1) și (2) sunt săvârșite:</p>	<p><u>În prezent:</u> Fapta de răpire este infracțiune și este pedepsită potrivit art. 205 din Codul penal - lipsirea de libertate în mod ilegal- fiind una dintre modalitățile de comitere a acestei fapte.</p> <p><u>Proiect:</u> Având în vedere faptul că răpirea presupune din start folosirea violenței fizice sau psihice asupra victimei, mutarea acesteia în mod forțat, presupunând în cele mai multe cazuri acte de premeditare și arătând curaj și determinare deosebite din partea</p>

<p>b) asupra unui minor; c) punând în pericol sănătatea sau viața victimei, pedeapsa este închisoarea cuprinsă între 3 și 10 ani.</p> <p>(4) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(5) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) - (3) se pedepsește.</p>	<p>a) de către o persoană înarmată; b) asupra unui minor; c) punând în pericol sănătatea sau viața victimei; d) asupra unei persoane aflate în imposibilitatea de a-și exprima voința ori de a se apăra, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.</p> <p>(4) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 18 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.”</p> <p>(5) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) - (3) se pedepsește.</p>	<p>infractorului, aceasta a fost separată de forma standard a faptei de lipsire de libertate în mod ilegal, fiind prevăzută ca formă agravată și pedepsită mai aspru.</p> <p>Astfel, sunt propuse 3 trepte de sancționare mai aspră față de actuala reglementare a răpirii unei persoane:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pentru varianta simplă a unei lipsiri de libertate în mod ilegal, care nu presupune folosirea forței ori a violenței fizice sau psihice asupra victimei pentru a o deplasa în incinta în care va fi sechestrată, se menține actuala pedeapsă cu închisoare de la 1 la 7 ani; - Pentru prima variantă agravată, care presupune răpirea în forma sa simplă, adică nu este comisă de către o persoană înarmată, asupra unui minor sau punând în pericol sănătatea sau viața victimei, pedeapsa va fi închisoarea cuprinsă între 2 și 8 ani. - Pentru cea de a doua variantă agravată, și anume cea care presupune comiterea faptei de către o persoană înarmată, asupra unui minor, ori punând în pericol sănătatea sau viața victimei, pedeapsa va fi după cum urmează: <ul style="list-style-type: none"> - închisoarea de la 1 an și 4 luni până la 9 ani și 4 luni pentru lipsirea de libertate ilegală în forma tip; - închisoarea de la 2 ani și 8 luni până la 10 ani și 8 luni pentru răpire. <p>Se majorează și limita maximă a</p>
---	--	---

	<p>„(6) Se consideră lipsire de libertate și fapta comisă asupra unui copil cu vârsta de până la 2 ani.”</p>	<p>pedepsei pentru fapta urmată de moartea victimei, de la 15 la 18 ani, pentru a reflecta mai bine gravitatea faptei și pentru a se menține treptele de sancționare reflectate în Codul penal. În această ipoteză intenția făptuitorului nu este aceea de a-și omorî victima, caz în care infracțiunea ar fi cea de omor, pedepsită, după caz, cu 20/25 de ani de închisoare sau detențiune pe viață, ci moartea victimei a survenit din culpă, distinct de intenția făptuitorului.</p> <p>În plus, a fost constituită o nouă variantă agravată - lit.d) a alin.(3) - săvârșirea faptei asupra unei persoane aflate în imposibilitatea de a-și exprima voința ori de a se apăra.</p> <p>Pe cale de consecință, se propune un alineat nou, alin.(6) al art. 205, care să asimileze lipsirii de libertate și fapta comisă asupra unui copil cu vârsta de până la doi ani, în considerarea vulnerabilității sale specifice, datorate vârstei fragede.</p>
--	--	---

CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ		
Text în vigoare	Propuneri	Explicații
PERCHEZIȚIA DOMICILIARĂ		
<p>ART. 61 Actele încheiate de unele organe de constatare (...)</p> <p>(2) Organele prevăzute la alin. (1) au obligația să ia măsuri de conservare a locului săvârșirii infracțiunii și de ridicare sau conservare a mijloacelor materiale de probă. În cazul infracțiunilor flagrante, aceleași organe au dreptul de a face percheziții corporale sau ale vehiculelor, de a-l prinde pe făptuitor și de a-l prezenta de îndată organelor de urmărire penală.</p> <p>(...)</p>	<p>ART. 61 Actele încheiate de unele organe de constatare (...)</p> <p>„(2) Organele prevăzute la alin. (1) au obligația să ia măsuri de conservare a locului săvârșirii infracțiunii și de ridicare sau conservare a mijloacelor materiale de probă. În cazul infracțiunilor flagrante, aceleași organe au dreptul de a face percheziții corporale sau ale vehiculelor, de a-l prinde pe făptuitor și de a-l prezenta de îndată organelor de urmărire penală. Dispozițiile art. 293 alin. (2¹) se aplică în mod corespunzător.”</p> <p>(...)</p>	<p>Corelare cu prevederile nou introduse la art. 293 alin. (2¹) din Codul de procedură penală.</p>
<p>ART. 158 Procedura de emitere a mandatului de percheziție domiciliară (...)</p> <p>(5) Cererea prin care se solicită încuviințarea efectuării percheziției domiciliare se soluționează, în termen de</p>	<p>ART. 158 Procedura de emitere a mandatului de percheziție domiciliară (...)</p> <p>„(5) Cererea prin care se solicită încuviințarea efectuării percheziției domiciliare se soluționează, de îndată,</p>	<p>În prezent, percheziția domiciliară poate fi dispusă în cursul urmăririi penale, la cererea procurorului, de către judecător. Cererea procurorului prin care se solicită încuviințarea efectuării percheziției domiciliare se soluționează,</p>

<p>24 de ore, în camera de consiliu, fără citarea părților. Participarea procurorului este obligatorie.</p> <p>(...)</p> <p>(7) Încheierea instanței și mandatul de percheziție trebuie să cuprindă:</p> <p>a) denumirea instanței;</p> <p>b) data, ora și locul emiterii;</p> <p>c) numele, prenumele și calitatea persoanei care a emis mandatul de percheziție;</p> <p>d) perioada pentru care s-a emis mandatul, care nu poate depăși 15 zile;</p> <p>(...).</p>	<p>în camera de consiliu, fără citarea părților. Participarea procurorului este obligatorie.”</p> <p>(...)</p> <p>(7) Încheierea instanței și mandatul de percheziție trebuie să cuprindă:</p> <p>a) denumirea instanței;</p> <p>b) data, ora și locul emiterii;</p> <p>c) numele, prenumele și calitatea persoanei care a emis mandatul de percheziție;</p> <p>„d) perioada pentru care s-a emis mandatul, care nu poate depăși 15 zile, în care poate fi oricând efectuată percheziția, potrivit art.159 alin.(3) și (3¹); ”</p> <p>(...)</p>	<p>în termen de 24 de ore.</p> <p>Întrucât în practică sunt situații în care este necesară obținerea foarte rapidă a unui mandat de percheziție - mai ales în cazul unei infracțiuni flagrante - care să permită efectuarea percheziției domiciliare, termenul de 24 de ore a fost înlocuit cu sintagma ”de îndată”.</p> <p>Corelare cu modificările art. 159.</p> <p>S-a reflectat inclusiv în cuprinsul încheierii judecătorului diferența fundamentală existentă inclusiv la nivel constituțional între o percheziție efectuată în cazuri obișnuite și cea efectuată în cazul infracțiunilor flagrante.</p>
<p>ART. 159 Efectuarea percheziției domiciliare</p> <p>(...)</p> <p>(3) Percheziția domiciliară nu poate fi începută înainte de ora 6,00 sau după ora 20,00, cu excepția infracțiunii flagrante sau când percheziția urmează să se efectueze într-un local deschis publicului la acea oră.</p>	<p>ART. 159 Efectuarea percheziției domiciliare</p> <p>(...)</p> <p>„(3) Percheziția domiciliară nu poate fi începută înainte de ora 6,00 sau după ora 20,00.”</p> <p>„(3¹) Percheziția poate fi efectuată și în intervalul orar 20,00-6,00 în cazul infracțiunii flagrante sau când percheziția urmează să se efectueze într-un local deschis publicului la acea</p>	<p>La art. 159 se propune o modificare a alin. (3) și introducerea unui alineat nou, alin. (3¹), pentru un plus de claritate al reglementării privind intervalul orar în care se poate realiza, pe baza unui mandat de percheziție, o percheziție domiciliară.</p> <p>Față de textul actual, care conține într-un singur alineat atât regula (efectuarea percheziției în intervalul orar 6-20), cât și excepția (efectuarea percheziției la orice oră în cazul infracțiunii flagrante</p>

	oră”.	sau când percheziția urmează să se efectueze într-un local deschis publicului la acea oră), Proiectul propune reglementarea în alineate distincte a regulii și a excepției, pentru un plus de claritate.
INFRAȚIUNEA FLAGRANTĂ		
<p>ART. 293 Constatarea infracțiunii flagrante</p> <p>(1) Este flagrantă infracțiunea descoperită în momentul săvârșirii sau imediat după săvârșire.</p> <p>(2) Este de asemenea considerată flagrantă și infracțiunea al cărei făptuitor, imediat după săvârșire, este urmărit de organele de ordine publică și de siguranță națională, de persoana vătămată, de martorii oculari sau de strigățul public ori prezintă urme care justifică suspiciunea rezonabilă că ar fi săvârșit infracțiunea sau este surprins aproape de locul comiterii infracțiunii cu arme, instrumente sau orice alte obiecte de natură a-l presupune participant la infracțiune.</p>	<p>ART. 293 Constatarea infracțiunii flagrante</p> <p>(1) Este flagrantă infracțiunea descoperită în momentul săvârșirii sau imediat după săvârșire.</p> <p>(2) Este de asemenea considerată flagrantă și infracțiunea al cărei făptuitor, imediat după săvârșire, este urmărit de organele de ordine publică și de siguranță națională, de persoana vătămată, de martorii oculari sau de strigățul public ori prezintă urme care justifică suspiciunea rezonabilă că ar fi săvârșit infracțiunea sau este surprins aproape de locul comiterii infracțiunii cu arme, instrumente sau orice alte obiecte de natură a-l presupune participant la infracțiune.</p> <p>„(2¹) În cadrul constatării infracțiunii flagrante se poate pătrunde într-o locuință sau în orice spațiu delimitat în orice mod ce aparține ori este folosit de o persoană fizică sau juridică, pentru prinderea făptuitorului ori</p>	<p>Analizând semnalele din practica judiciară, a rezultat necesitatea de a interveni și asupra art. 293 din Codul de procedură penală - Constatarea infracțiunii flagrante.</p> <p>Astfel, pentru a clarifica reglementarea aplicabilă procedurii de constatare a unei infracțiuni flagrante (textul în vigoare fiind interpretat în mod diferit de organele judiciare) se propune completarea art. 293 cu un alineat nou, care, în acord cu prevederile art. 27 alin. (2) din Constituție, să prevadă expres faptul că în cadrul constatării infracțiunii flagrante se poate pătrunde într-o locuință sau în orice spațiu delimitat în orice mod ce aparține ori este folosit de o persoană fizică sau juridică, pentru prinderea făptuitorului ori pentru a pune capăt activității infracționale, precum și pentru înlăturarea unei primejdii privind viața, integritatea fizică sau bunurile unei persoane.”</p>

<p>(...)</p>	<p>pentru a pune capăt activității infracționale, precum și pentru înlăturarea unei primejdii privind viața, integritatea fizică sau bunurile unei persoane.”</p> <p>(...)</p>	
<p>COMPETENȚELE DIICOT</p> <p>OUG NR. 78/2016 PENTRU ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA DIRECȚIEI DE INVESTIGARE A INFRAȚIUNILOR DE CRIMINALITATE ORGANIZATĂ ȘI TERORISM, PRECUM ȘI PENTRU MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA UNOR ACTE NORMATIVE</p>		
<p>Art. 11 (1) Sunt de competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, indiferent de calitatea persoanei: 1. următoarele infracțiuni dacă săvârșirea lor a intrat în scopul unui grup infracțional organizat în sensul prevăzut la art. 367 alin. (6) din Codul penal:</p>	<p>Art. 11 (1) Sunt de competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, indiferent de calitatea persoanei: 1. următoarele infracțiuni dacă săvârșirea lor a intrat în scopul unui grup infracțional organizat în sensul prevăzut la art. 367 alin. (6) din Codul penal:</p>	<p>În contextul luptei împotriva actelor de terorism, a infracțiunilor de finanțare a terorismului precum și a criminalității organizate este vitală întărirea capacității instituțiilor specializate, precum DIICOT-ul.</p> <p>Evoluția societății și informatizarea</p>

<p>a) infracțiunile prevăzute la art. 188, art. 189, art. 205, art. 207, art. 209, art. 213, art. 217 cu referire la art. 209 și la art. 213 alin. (2), art. 247 alin. (2), art. 249 - 251, art. 252 cu referire la art. 249 - 251, art. 263, art. 264, art. 310, art. 311, art. 313, dacă valorile falsificate sunt dintre cele prevăzute la art. 310 și art. 311, art. 314 - 316, dacă valorile străine falsificate sunt dintre cele prevăzute la art. 310 și art. 311, art. 325, art. 342, art. 345, art. 346, art. 346¹, art. 347, art. 351, art. 359, art. 360, art. 366 cu referire la art. 360 din Codul penal; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunea prevăzută la art. 154 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și infracțiunea prevăzută la art. 5 din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare;</p> <p>c) infracțiunile prevăzute la art. 228, art. 229, art. 232 cu referire la art. 228 și art. 229, art. 233 - 236, art. 237 cu referire la art. 233 - 235, art. 241, art. 244 - 246, art. 248 cu referire la art. 241 și art. 244 - 246, art. 249 - 251, <u>art. 252</u> cu referire la art. 249 - 251, dacă acestea au produs consecințe deosebit</p>	<p>„a) infracțiunile prevăzute la <u>art. 188, art. 189, art. 205, art. 207, art. 209, art. 213, art. 217</u> cu referire la <u>art. 209</u> și la art. 213 <u>alin. (2)</u>, art. 247 <u>alin. (2)</u>, <u>art. 249-251, art. 252</u> cu referire la <u>art. 249-251, art. 263, art. 264, art. 310, art. 311, art. 313</u>, dacă valorile falsificate sunt dintre cele prevăzute la <u>art. 310 și art. 311, art. 314-316</u>, dacă valorile străine falsificate sunt dintre cele prevăzute la <u>art. 310 și art. 311, art. 325, art. 342, art. 345, art. 346, art. 346¹, art. 347, art. 351, art. 359, art. 360-365, art. 366</u> cu referire la <u>art. 360-365</u> din Codul penal; infracțiunile prevăzute de Legea <u>nr. 86/2006</u> privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunea prevăzută la <u>art. 154</u> din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și infracțiunea prevăzută la <u>art. 5</u> din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare;”</p> <p>„c) infracțiunile prevăzute la <u>art. 228, art. 229, art. 232</u> cu referire la <u>art. 228 și art. 229, art. 233-236, art. 237</u> cu referire la <u>art. 233-235, art. 241, art. 244-246, art. 248</u> cu referire la <u>art. 241 și art. 244-246</u>, dacă acestea au produs consecințe deosebit de grave, precum și dacă în cauză, indiferent de numărul</p>	<p>acesteia au determinat ca infracțiunile informatice să nu mai constituie, în prezent, provocări pentru organele de aplicare a legii, astfel încât să necesite o specializare distinctă.</p> <p>Astfel, prin proiect se are în vedere reglementarea competenței DIICOT pentru infracțiunile contra siguranței și integrității sistemelor și datelor informatice (art. 360 - Accesul ilegal la un sistem informatic, art. 361 - Interceptarea ilegală a unei transmisii de date informatice, art. 362 - Alterarea integrității datelor informatice, art. 363 - Perturbarea funcționării sistemelor informatice, art. 364 - Transferul neautorizat de date informatice, art. 365 - Operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice), dacă persoana vătămată face parte din categoriile prevăzute expres în proiect (dacă persoana vătămată ar face parte din entitățile înscrise în Registrul prevăzut de art. 5 din Legea nr. 362/2018 privind asigurarea unui nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și sistemelor informatice sau ar deține sisteme informatice dintre cele prevăzute de art. 3 lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2010 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice).</p> <p>Se menține în competența DIICOT efectuarea urmăririi penale în cazul fraudelor comise prin sisteme informatice și mijloace de plată</p>
---	--	--

<p>de grave, precum și dacă în cauză, indiferent de numărul acestor infracțiuni săvârșite în concurs, prin însumarea prejudiciilor produse, au rezultat consecințe deosebit de grave, în înțelesul art. 183 din Codul penal;</p> <p>2. următoarele infracțiuni prevăzute în Codul penal: art. 210, art. 211, art. 217 cu referire la art. 210 și art. 211, art. 303, art. 309 cu referire la art. 303, art. 328 cu referire la art. 325, art. 361 - 365, art. 366 cu referire la art. 361 - 365, art. 374 și art. 394 - 412, precum și infracțiunile prevăzute de Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată, cu completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2006*) privind regimul juridic al precursorilor de droguri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 186/2007, cu modificările</p>	<p>acestor infracțiuni săvârșite în concurs, prin însumarea prejudiciilor produse, au rezultat consecințe deosebit de grave, în înțelesul art. 183 din Codul penal;”</p> <p>2. Art. 11 alin.(1) pct.2 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„2. următoarele infracțiuni prevăzute în Codul penal: art. 205 alin.(2), art. 205 alin.(3) și (4) cu referire la art. 205 alin.(2), art. 209, art. 210, art. 211, art. 217 cu referire la art. 209-211, art. 303, art. 309 cu referire la art. 303, art. 328 cu referire la art. 325, art. 360-365, art. 366 cu referire la art. 360-365, dacă persoana vătămată face parte din entitățile înscrise în Registrul prevăzut de art. 5 din Legea nr. 362/2018 privind asigurarea unui nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și sistemelor informatice sau deține sisteme informatice dintre cele prevăzute de art. 3 lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2010 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice, art. 374 și art. 394-412, precum și infracțiunile prevăzute de Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată, cu completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunile</p>	<p>electronice (art. 249 - Frauda informatică, art. 250 - Efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, art. 251 - Acceptarea operațiunilor financiare efectuate în mod fraudulos, din Codul penal) dacă săvârșirea lor a intrat în scopul unui grup infracțional organizat în sensul prevăzut la art. 367 alin. (6) din Codul penal.</p> <p>În acest mod, DIICOT, structură de parchet specializat, se va putea concentra pe combaterea infracțiunilor grave sau complexe, instrumentând cauzele comise în condițiile art. 367 din Codul penal, indiferent de calitatea persoanei vătămate, precum și cele în care sunt atacate/aduse în stare de neîntrebuințare/folosite fără drept, sisteme informatice complexe, de stat sau private, cu consecințe asupra unei colectivități sau serviciu public.</p>
--	--	---

<p>ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață;</p>	<p>prevăzute de Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2006 privind regimul juridic al precursorilor de droguri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 186/2007, cu modificările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață;”</p> <p>3. La articolul 11 alineatul (1), după punctul 5 se introduce un nou punct, pct. 6, cu următorul cuprins: „6. alte atribuții date prin lege în competența sa.”</p>	<p>În sfârșit, se constituie un temei general care să permită DIICOT să acționeze potrivit unor competențe specifice stabilite prin alte legi decât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.</p>
	<p>Art. V. (1) Cauzele înregistrate la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de</p>	<p>Au fost redactate dispoziții tranzitorii, corelative modificărilor de competență operate la art. III, cu privire la</p>

	<p>Criminalitate Organizată și Terorism, respectiv la parchete, anterior intrării în vigoare a prezentei legi, se soluționează de către această structură specializată, respectiv de către parchetele competente anterior.</p> <p>(2) Toate actele procesuale sau procedurale, precum și toate lucrările, inclusiv actele de sesizare a instanțelor de judecată efectuate până la data intrării în vigoare a prezentei legi cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data îndeplinirii lor sunt și rămân valabile.</p>	<p>competența DIICOT.</p>
--	---	----------------------------------